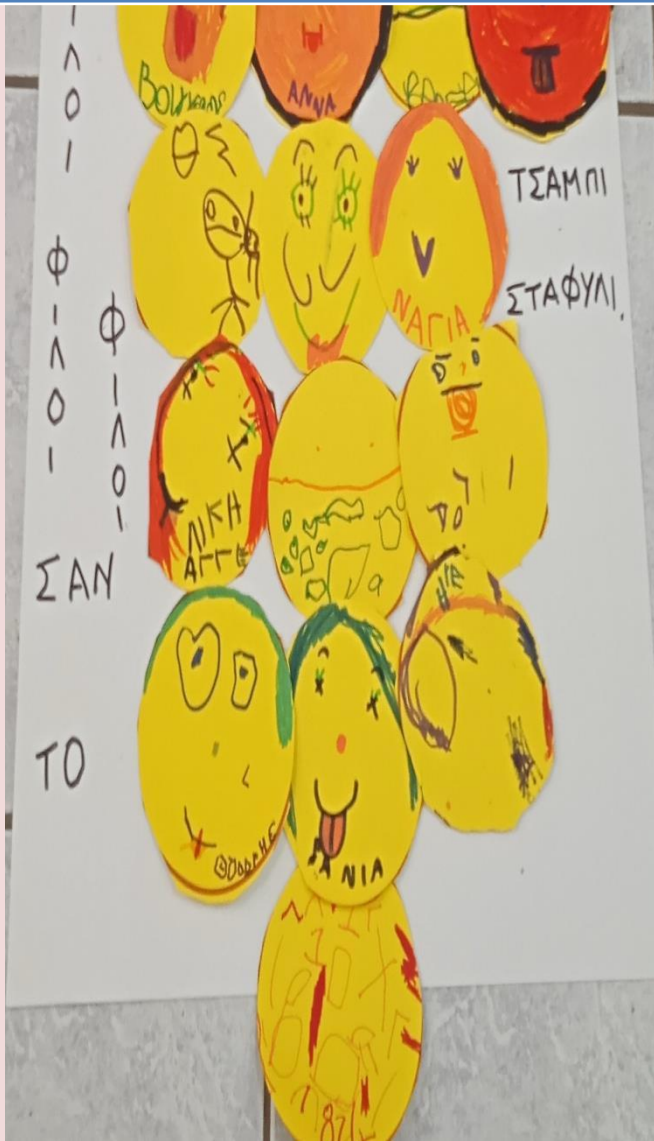

2020

Η εφημεριδούλα μας

Επιμελεια: Νομικού Μαρία Φλώρα
5ο ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ
30/10/2020

ΤΟ ΣΩΜΑ ΜΑΣ

Ο ΣΚΕΛΕΤΟΣ δίνει σχήμα στο σώμα σου , σε κρατάει όρθιο και σου επιτρέπει να κινηθείς. Προστατεύει τα μαλακά μέρη του σώματός σου, όπως την καρδούλα και τους πνεύμονες.

Ο σκελετός αποτελείται από οστά. Μερικά οστά είναι μεγάλα και μερικά μικρά. Το κάθε οστό κάνει και μια δουλειά.

ΣΚΕΛΕΤΟΣ

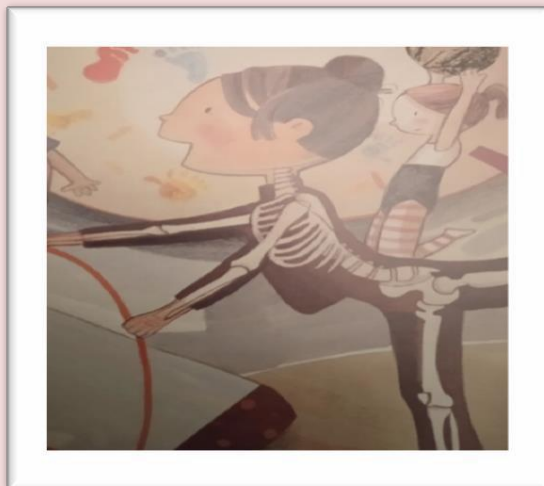
Και τα ζώα έχουν σκελετό...

.....

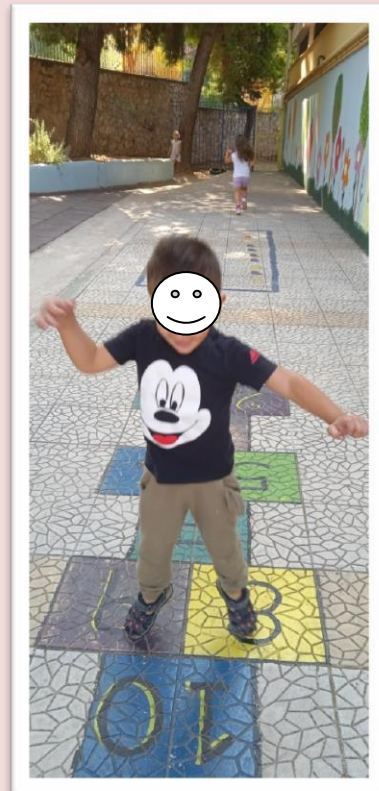
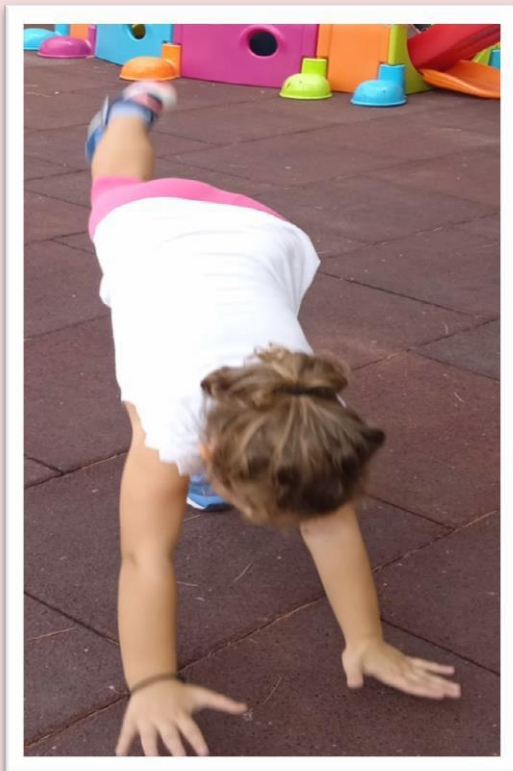
ΤΟ σώμα μας σε κίνηση

Τα κόκκαλα δεν κινούνται μόνα τους. Χρειάζονται τη βοήθεια μυών, που βρίσκονται γύρω από το σκελετό και συνδέονται με τα κόκκαλα. Στα σημεία που ένα κόκκαλο συναντάει άλλο κόκκαλο υπάρχει ένας σύνδεσμος.

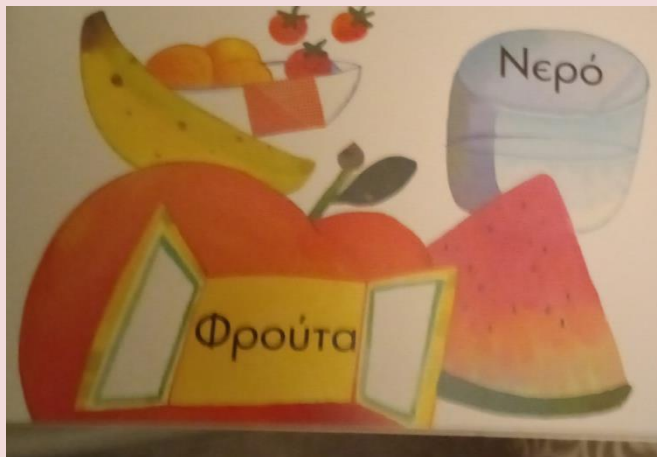
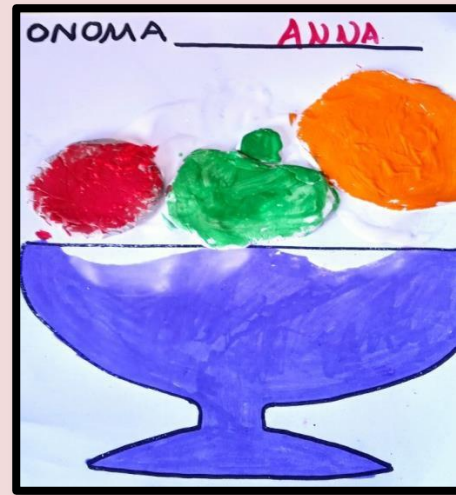
ΓΥΜΝΑΣΤΕΪΤΕ ΚΑΝΕΙ ΚΑΛΟ...!!!

ΓΙΑ να έχεις υγιή οστά και να νιώθεις καλά όταν κινείσαι πρέπει να γυμνάζεσαι, όπως εμείς...

Πρέπει όμως να τρώς και σωστά...

Κρέας, ψάρι, αβγά, γαλακτοκομικά, πράσινα λαχανικά και φρούτα για γερά οστά!!!

ΦΑΓΗΤΟ: Η βενζίνη του σώματός μας.

Για να μεγαλώσουμε χρειαζόμαστε ενέργεια.

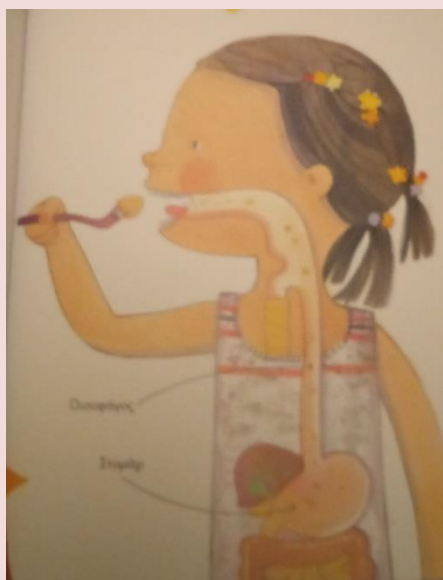
Γι' αυτό χρειαζόμαστε την τροφή. Το ταξίδι της τροφής ξεκινάει από την πρώτη μπουκιά. Μόλις μασήσουμε το φαγητό καλά, το καταπίνουμε. Η τροφή περνάει από ένα σωληνάκι που το λένε οισοφάγο και πάει τρέχοντας στο στομάχι μας ,που μοιάζει σαν μιξεράκι.

Εκεί το φαγητό ανακατεύεται με τα υγρά του στομαχιού και γίνεται η χώνεψη...

Μετά συνεχίζει το ταξίδι της τροφής... Πάει σε ένα μακρύ σωλήνα ,το λεπτό έντερο. Τα θρεπτικά συστατικά καταλήγουν στο αίμα μου.

Ότι δεν χρειαζόμαστε καταλήγει σε ένα παχύ έντερο .

Από εκεί το φαγάκι βγαίνει με τα ούρα και με τα κακάκια μας

Η ΘΑΛΑΣΣΟΥΛΑ ...ΠΕΘΑΝΕ.

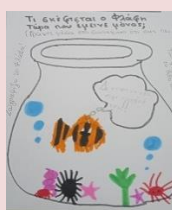
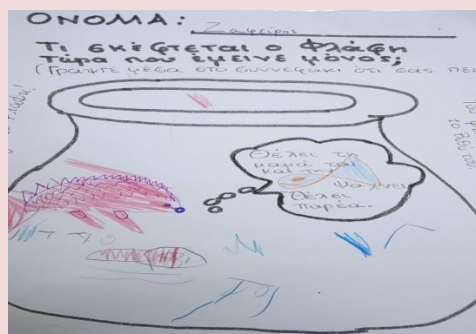
Ποια είναι η Θαλασσούλα;;; Το μικρό μας ψαράκι.

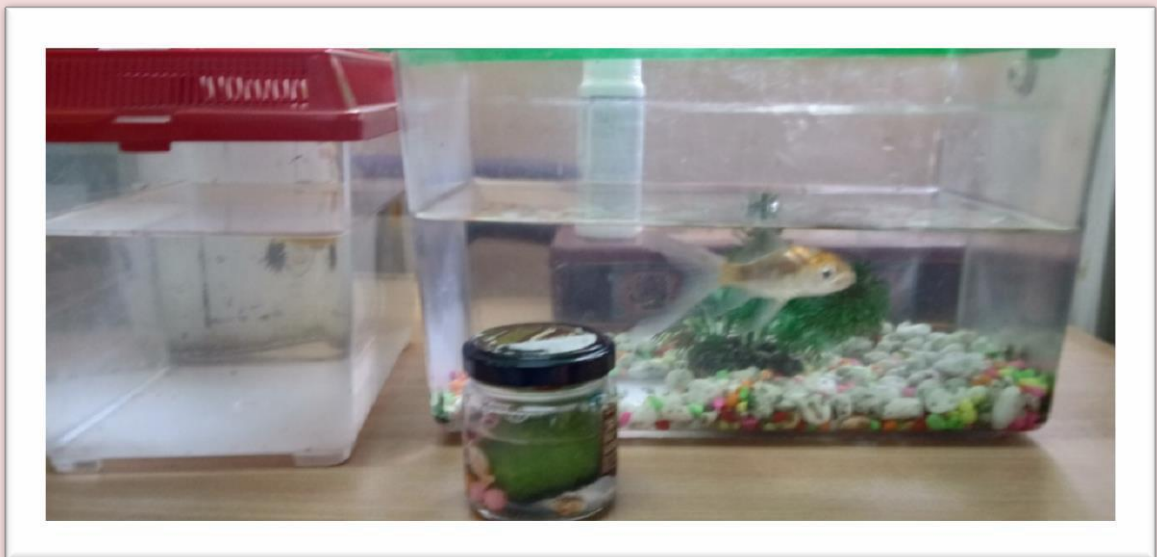
Στεναχωρηθήκαμε όλα τα παιδιά και οι δασκάλες μας για το θάνατο του μικρού μας ψαριού.

Το ψαράκι πέθανε επειδή γέρασε. Το άλλο μας

ψαράκι θέλει ένα φίλο.

Τα παιδιά συμφωνούν ότι ο Φλάφης θέλει παρέα.

Η Νάγια μας του χαρίζει την παρέα του.

Ο Φλάφης είναι ευτυχισμένος τώρα πάλι.

Όμως δεν θα ξεχάσει ποτέ τη Θαλασσούλα του...

Τα παιδιά βαφτίζουν το ψαράκι Κοραλία!

Ο ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ ΜΑΣ...

Σήμερα μας επισκέφτηκε η Σάλλυ το σαλιγκαράκι.

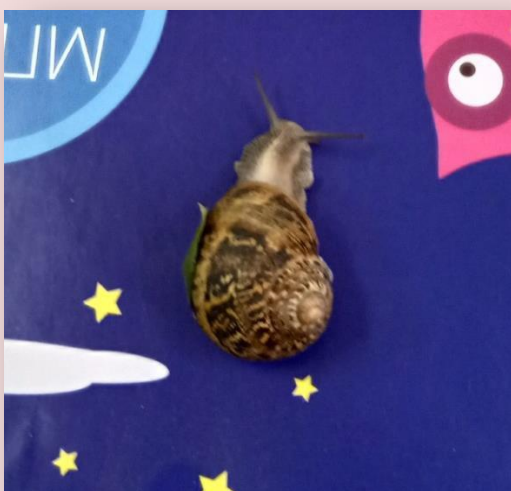
Τα παιδιά του άλλου τμήματος την φιλοξενούν.

Η Σάλλυ περπάτησε αργά και άφηνε πίσω της σάλια...

Μπορούσε να κολλάει στο δοχείο της και να μην πέφτει.

Ανοιγόκλεινε τις κεραίες της για να μας κοιτάζει. Κάποια παιδιά την πήραν στα χεράκια τους.

Την χαϊδέψανε χωρίς να τους πειράζουν τα σάλια.

στον κήπο.

Την βάλαμε στο δοχείο

και την πήγαμε

Η ΚΟΡΗ ΜΕ ΤΟ ΡΟΔΙ...

Η κόρη με το ρόδι το έσκασε από το Μουσείο και μας επισκέφτηκε. Μας μίλησε για τη σωστή διατροφή.

Η Ράνια μας γίνεται η γλύπτρια που θα φτιάξει το γλυπτό . Επιλέγει μια από τις κάρτες του παιχνιδιού

αρχίζει την εργασία

Το άγαλμα αυτό βρίσκεται στο Μουσείο της
Ακρόπολης.

Ας το επισκεφτούμε...

Ο ΓΛΕΝΤΖΕΣ..

ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ Σας ΣΤΗΝ ΚΟΙΛΙΑ Σας. Είμαι ο Γλεντζές.

Καθισμένος στο σκαμνάκι εξαλίστηκα λιγάκι...

Θα με συναντήσετε στο Κυκλαδικό Μουσείο. Θα σας περιμένω ...

ο Θεός Διόνυσος, ο Θεός τουκρασιού και του γλεντιού.

ΞΕΡΕΤΕ ΠΩΣ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΑΥΤΟΣ Ο ΓΛΕΝΤΖΕΣ ΘΕΟΣ;;;;

Γιος του Δία και της Σεμέλης, ο Διόνυσος διασώζεται από τις φλόγες που έζωσαν το παλάτι του πατέρα της -μετά από την εμφάνιση του Δία σε όλο του το μεγαλείο- χάρη στην παρέμβαση της Γης, που άφησε τον κισσό να τυλίξει τους κίονες του ανακτόρου και να διασώσει το θείο βρέφος. Ο Δίας τοποθέτησε το βρέφος στον μηρό του εν αγνοία της Ήρας και το έβγαλε στο φως την κατάλληλη στιγμή, όταν ολοκληρώθηκε η κύησή του. Εξαιτίας του γεγονότος ότι γεννήθηκε ανάμεσα στα αστροπελέκια του Δία και την πυρκαγιά του ανακτόρου, ο Διόνυσος έφερε την επωνυμία *πυριγενής*

Ο θεός περιπλανάται στην Αίγυπτο και τη Συρία, τρελός από το μίσος της Ήρας. Θεραπεύεται από τη Ρέα στη Φρυγία. Η Ρέα, επίσης, είναι εκείνη που τον διδάσκει την τελετουργική λατρεία. Η ακολουθία του θεού συμπληρώνεται με τους Σατύρους και τους Σειληνούς. Θεός Διόνυσος συνέχισε την περιπλάνησή του, διδάσκοντας ανά τον κόσμο τις ιδιαίτερες τελετές του και την καλλιέργεια της *αμπέλου*.

ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΜΑΣ...

Ο ΘΕΟΣ Διόνυσος και οι πειρατές...

Ήταν ένας όμορφος άνδρας με πλούσια, μαύρα μαλλιά του, που κυλούσαν γύρω του και πάνω στους ισχυρούς του ώμους, φορούσε μοβ ρόμπα.

Ένα καράβι περνούσε, εκείνη την στιγμή, από την αφρισμένη θάλασσα, γεμάτο με Τυρρηνούς πειρατές. Όταν τον είδαν, από μακριά, έκαναν σημάδια ο ένας με τον άλλον και στη συνέχεια, πήδησαν έξω από το πλοίο, τον άρπαξαν, νομίζοντας ότι είναι γιος βασιλιά.

Τον ανέβασαν στο καράβι και προσπάθησαν να τον δέσουν στο κατάρτι. Τα σχοινιά, όμως παρ' όλη την προσπάθεια τους, κάθε φορά, λυνόταν και έπεφταν στο κατάστρωμα. Ο Διόνυσος καθόταν ήσυχος και τους κοιτούσε χαμογελώντας. Τότε ο πηδαλιούχος καταλαβαίνει ότι δεν είναι κάποιο πριγκιπόπουλο, που θα το παραδώσουν και θα πάρουν λύτρα, αλλά έχει θεϊκή προέλευση, οπότε, απευθυνόμενος στον καπετάνιο και τους άλλους συναδέλφους του, λέει:

«Καπετάνιε, ποιος είναι αυτός που τον πιάσατε και προσπαθείτε να τον δέσετε. Ούτε το πιο καλό και εξοπλισμένο πλοίο δεν μπορεί να τον κρατήσει και να τον μεταφέρει. Δεν μοιάζει με τους θνητούς, αλλά με τους θεούς που κατοικούν στον Όλυμπο. Ελάτε, λοιπόν, να τον αφήσουμε ελεύθερο στη σκοτεινή ακτή αμέσως: μην βάζετε χέρια πάνω του, για να μην θυμώσει και μας ανακατέψει με επικίνδυνους ανέμους και βαρύτατεςθύελλες». Άθλιε, εσύ να κοιτάξεις τη δουλειά σου. Λέει ο καπετάνιος.

Τότε σα να συνέβη ένα θαύμα, δεν μπορούσαν να πιστέψουν στα μάτια τους! Κρασί κυλούσε στο γρηγοροτάξιδο σκαρί, γλυκό ποτό, αρωματισμένο το πλημμύρισε και θεία ευωδιά πλανιόταν ολόγυρά του. Ψηλά στο πανί απλώθηκε κλήμα με πλήθος αρωματικά σταφύλια.

Γύρω από το κατάρτι τυλίχτηκε ανθισμένος κισσός, ενώ οι σκαρμοί των κουπιών στεφανώθηκαν με λουλουδένιες πλεξούδες.

Σαν τα είδαν αυτά οι κωπηλάτες τα έχασαν και φώναξαν στον τιμονιέρη να αλλάξει γραμμή και να γυρίσει το καράβι κατά την ξηρά.

Τότε ο θεός μεταμορφώθηκε σε φοβερό λιοντάρι, που με ολόρθη τη χαιτή από την πλώρη με άγριους βρυχηθμούς, τους έδειχνε τα κοφτερά του δόντια.

Αμέσως μετά, στη μέση του караβιού, μια πελώρια καστανόμαυρη, δασύτριχη αρκούδα, ολόρθη στα πισινά της πόδια, κουνούσε απειλητικά τα μπροστινά της πόδια, έτοιμη να τους ριχτεί. Τρομαγμένοι οι κουρσάροι έτρεξαν στην πρύμνη, γύρω από τον ήρεμο τιμονιέρη, που 'ξερε πως ο θεός, όποιος κι αν ήταν, θα τον λυπόταν και δε θα του έκαμε κακό.

Το λιοντάρι τινάχτηκε και μ' ένα μεγάλο άλμα άρπαξε τον καπετάνιο, που δε σεβάστηκε το θεό, κομματιάζοντάς τον, με τα κοφτερά του δόντια. Οι άλλοι, για να γλιτώσουν από τη θλιβερή τους τύχη, ρίχτηκαν τρομαγμένοι στη θάλασσα, όπου μεταμορφώθηκαν σε δελφίνια.

Στο καράβι είχαν απομείνει ο τιμονιέρης και ο Διόνυσος. Ο θεός του εμφανίστηκε μ' όλη του την μεγαλοπρέπεια, τον έσφιξε στην αγκαλιά του και του είπε:

“- Τίποτα μη φοβάσαι, πιστέ μου γέροντα! Είσαι ακριβός για την καρδιά μου! Είμαι ο ζωηρός Διόνυσος»

**«Τι θα γινόταν αν
από τις βρύσες μας
έτρεχε μόνο
κρασί;.....»**

Ερώτηση του Βαγγέλη Κ.

«ΘΑ περπατούσαμε κάπως έτσι...ΣΑΝ ΜΕΘΥΣΜ'ΕΝΟΙ!»

«θα σκοτωνόμασταν γιατί δεν θα προσέχουμε πως οδηγούμε...» Απαντά ο Θοδωρής

«Τα φυτά θα ξεραίνοντουσαν» Λέει η Μυρτώ μας

«τα ζώα θα τυφλωνόντουσαν γιατί το κρασί είναι γλυκό» απαντά ο Πάρης

«όταν κάναμε μπάνιο θα πρασινίζαμε σαν το σταφύλι» συμπληρώνει Η Μυρτώ

«τα λαχανικά δεν θα ήταν νόστιμα. Το πλυντήριο θα γέμιζε κρασί » Μας ενημερώνει η Αννούλα

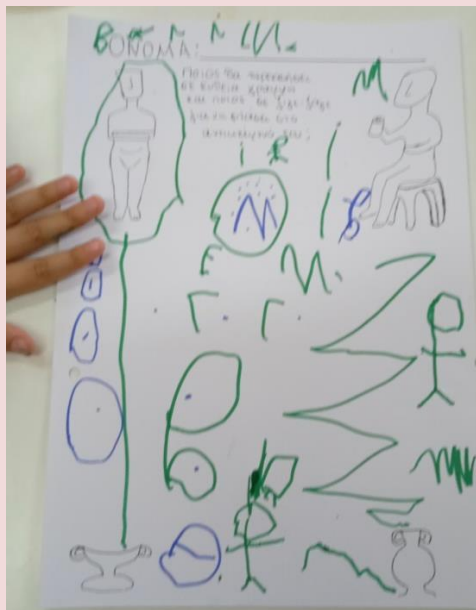
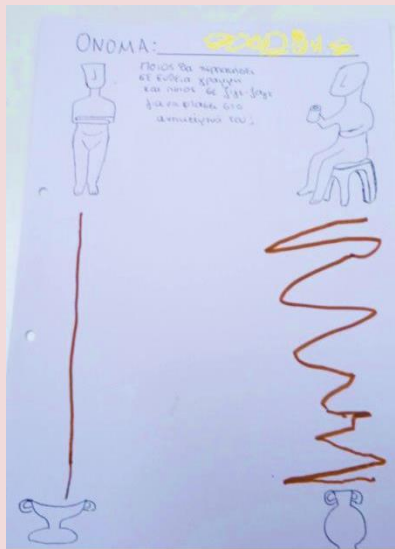
«ακόμα και τα ρούχα μας θα γινόντουσαν πράσινα» απαντά η Νάγια

«θα μας κυνηγούσαν συνέχεια οι μέλισσες» συμφωνεί ο Βαγγέλης

Ας βοηθήσουμε τα κυκλαδικά ειδώλια να

περπατήσουν...

ΘΕΑ ΔΗΜΗΤΡΑ

Σύμφωνα με την ελληνική μυθολογία, η Περσεφόνη ήταν κόρη της θεάς Δήμητρας, πατέρας της ήταν ο Δίας και σύζυγος της ο Άδης.

Ο Άδης, σύμφωνα με τον μύθο, πήρε την Περσεφόνη στον κάτω κόσμο για την ομορφιά της,

ενώ μάζευε ένα νάρκισσο, άνοιξε η γη, ξεπήδησε ο Άδης με το άρμα του και την άρπαξε. Οι κραυγές για βοήθεια δεν ακούστηκαν από κανέναν, εκτός από την Εκάτη και τον Ήλιο. Ο Δίας ήταν μακριά. όμως η Θεά Δήμητρα την ζήτησε πίσω.

Ο Άδης συμφώνησε να ανεβαίνει η Περσεφόνη έξι μήνες στον πάνω κόσμο και να κατεβαίνει τους επόμενους έξι στον κάτω.

Έτσι τους μήνες που η Περσεφόνη είναι στον πάνω κόσμο η Θεά Δήμητρα χαιρόταν και υπήρχε καλοκαιρία, ενώ τους άλλους κακοκαιρία.

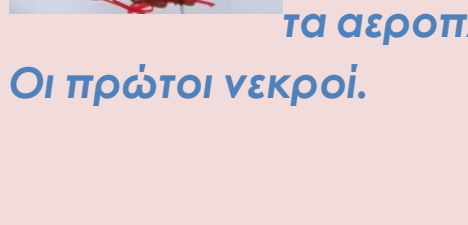
Η λυπημένη Θεά Δήμητρα κλαίει ...

η Θεά Δήμητρα χορεύει με την κόρη της και η φύση πρασινίζει...

Οι πρώτες στιγμές του πολέμου του

1940

τα αεροπλάνα βομβαρδίζουν...

Οι πρώτοι νεκροί.

το σύνθημα που ακούγεται από τους φαντάρους «ΑΕΡΑΣ».

«ΟΧΙ» δεν σας δίνουμε τη χώρα μας.

Στρατιώτες με ενθουσιασμό φέρνουν μα το...

βομβες συνεχίζουν να πέφτουν... Άνθρωποι πεθαίνουν από την πείνα....

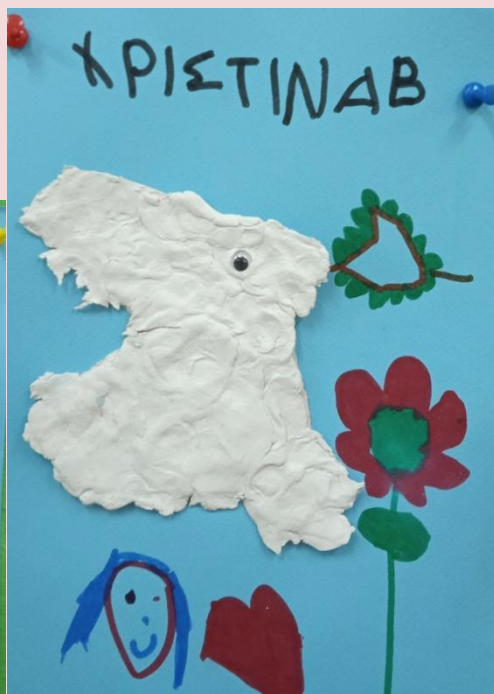
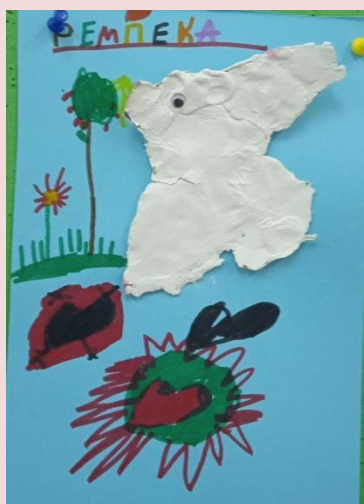
Η ΕΙΡΗΝΗ του παππού

Αριστοφάνη..

Παρακολουθήσαμε μια όμορφη παράσταση που μας έλεγε για την Ειρήνη που την έκλεισε ο Πόλεμος σε μια σπηλιά.

Τελικά όμως οι άνθρωποι που δεν ήθελαν τον πόλεμο κατάφεραν να την ελευθερώσουν...

Η ΓΙΟΡΤΟΥΛΑ ΜΑΣ...

Το Νηπιαγωγείο μας γιορτάζει την
επέτειο του ΟΧΙ.

«ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ»

ΤΑ παιδιά συγκεντρώθηκαν στο 5^ο νηπιαγωγείο Ηλιούπολης με σκοπό να διώξουν μακριά το καράβι του πολέμου.

Αναζητούν την Ειρήνη ...

ο άνεμος και οι γλάροι παρακολουθούν το ταξίδι

**Τα παιδιά καταφέρνουν να διώξουν
μακριά τον Πόλεμο και να φέρουν την
Ειρήνη!!!**

**Κάνουν παρέλαση και φωνάζουν
δυνατά: «ΟΧΙ δεν θα νικήσουνε. ΟΧΙ
δεν θα περάσουνε. ΟΧΙ θα τρέξουν
πίσω να ξεφύγουν, να κρυφτούν»**

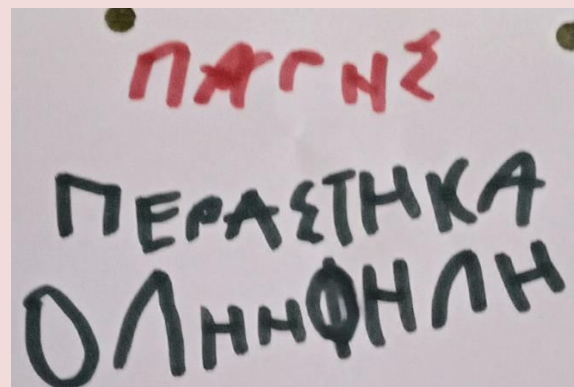
ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

**ΟΤΑΝ ΜΙΑ ΦΙΛΗ ΠΑΘΑΙΝΕΙ ΚΑΠΟΙΟ
ΑΤΥΧΗΜΑ ΕΜΕΙΣ ΤΙΣ ΣΤΕΛΝΟΥΜΕ ΤΙΣ
ΕΥΧΕΣ ΜΑΣ...**

ΟΙ ΣΥΝΤΑΓΕΣ ΜΑΣ

«Η ΣΑΛΑΤΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΣΗ»

**ΚΟΛΟΚΥΘ'ΑΚΙΑ,
ΚΡΕΜΥΔΑΚΙΑ, ΠΑΤΑΤΟΥΛΕΣ (ΟΛΑ ΣΕ ΡΟΔΕΛΕΣ)
, ΤΥΡΑΚΙ. ΤΑ ΑΝΑΚΑΤΕΥΟΥΜΕ ΟΛΑ ΜΑΖΙ.**

ΚΑΛΗ Σας ΟΡΕΞΗ!!!

**ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ 5^{ου}
ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΥ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ**

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2020